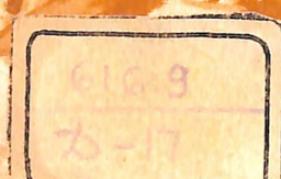

ՅԱՐԺԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐԴԵԿԱՑ
ԱՐԴԱՎԱՐ ԴԱՐՄԱՌԻՄԵՐԸ

ԻՆՉՊԻՍ ԲՈՒԺԵԼ ԵՒ ԿԱՆԽԱՐԳԻԼԵԼ ՃԱՀՃԱՏԵՆԴԸ

Ճահճատենդը (*paludisme*) աշխարհի ամենքն մասնաբիթ հիւանդութիւնն է, ամէն տարի հազարներով կարելի է հաշուել ջերմախտի (*malaria*) մարդկային զոհերը:

Բոլոր անոնք որ ճանչցած են, ջերմի զարհուրելի տագնապը և զգացած են շարք մը նոսպաներէ յառաջ եկած ծայրահեղ տկարութիւնը, զիտեն թէ ջերմախտը հիւանդութիւն մըն է որ կրնայ ծնունդ տալ տարիներ տեւող խանգարումներու:

Անոնք որ ականատես եղած են մանուկներու, մասնաւանդ խխտ փոքրերու մահուան՝ այս հիւանդութեան հետեւանքով, կամ զիտած են անոնց ենթարկութիւը ջերմախտի անարիւնութեանը, զիտեն թէ ո՛ր աստիճան աղուն աճումն ու ֆիզիքական զարգացումը կը խանգարուին ամէնէն յամառ վարակումէն:

* *

Երկար ատեն ջերմախտի պատճառը անծանօթմնաց: Ջերմախտը ճախճախուտներու ջերմն էր, սարսափելի հիւանդութիւն զոր մարդ կ'առնէր այն վայրերէն ուր կը գտնուէին կայուն ջուրեր կամ յամբընթաց գետակներ: Ընթացիկ առասպելներու համաձայն, լճացած ջուրին արձակած գարշանոտութիւնները արիւնը

կը խաթարէին և ջերմ յառաջ կը բերէին, այսպէս է որ համոզում գոյացաւ գիւղաբնակներու և բանակողներու մօտ՝ լճացած ջուրի կամ ծաղկած զափնիներու մասին, որովհետեւ վերջիններս ալ կը նկատուէին իբրև ջերմի ծնուցիչ տարրեր, այսպէս էր որ ծագում առաւ ջուրի եղերքը քնանալու վախը։ Եթէ նման հաւատալիքներ հիմք չունին ճահճատենդի փոխանցումի և զարգացումի երեւոյթին մէջ, անոնք զոնէ ըմբռնելի կը դառնան առողջապահական տեսակէտով, արդարեւ, եթէ ճահճատենդը աւերներ կը գործէ ճախճախուտ վայրերու մէջ, պատճառը մժեղներն են որ իրենց պատիճով մարդը խայթելով՝ անոր կը ներարկեն ջերմախտը։

Արդ, ինչպէս թիթեռները կ'անցնին թրթուրի վիճակէն, մժեղներն ալ յառաջ կու գան որդերէ որոնք միայն ջուրի մէջ կրնան ապրիլ։ Ա՛յսպէս երեւան հաշնուած էր ճահճաններու ջերմի պատճառը։ Բայց կը մնար զիանալ թէ ի՞նչպէս մժեղը՝ մարդը խայթելով՝ հիւանդութիւն կու տայ անոր։ Լավուան անուն ֆրանսացի բժիշկի մը կը պարարինք այն արժանիքը որով անիկա հաստատեց թէ ջերմախտաւորներու արիւնը կը պարունակէ արնակիենդան (hématozoaire) կոչուած մանր մակաբոյծներ։ Յետոյ Ռօնալտ Ռունոյն մակաբոյծները դտաւ մժեղներու թէ՛ արիւնին թէ՛ պատիճին մէջ։

Ֆրանսացի բժիշկի այս կարեւոր գիւտը միծ զարկ տուաւ ճահճատենդի գարմանումին։ ա՛յն համոզումը կար որ այս հիւանդութիւնը հետեւանք էր մակաբոյծի մը որ կը յարձակի արիւնի կարմիր գնդիկներուն վրայ և կը սնանի արիւնով։ Հետեւաբար ջերմախտը կրնար բուժուիլ այս մակաբոյծներու ջնջումովը միայն։ Գիտէին նաև թէ մժեղին խայթուածքէն զգուշանալով կարելի էր զերծ մնալ այս հիւանդութիւնէն։

* *

Զերմախտին ծագումը ձանչնալէ առաջ արդէն այս հիւանդութեան դէմ կը գործածուէր ֆինինա կոչուած գեղը որ յայտնի է իր ջերմավան (sébrifuge) յատկութիւններով։

Յետոյ չնորհիւ Փէլլեթիէի (Pelletier) և Քավանթուի (Caventou) այն գիւտին որով այս երկու ֆրանսացիները յաջողեցան ֆինինա կոչուած ծառին կեղեւէն հանիլ անոր պարունակած ֆինինը, ձեռք բերուեցաւ արդէն խիստազգեցի զեղ մը ջերմախտի գարմանումին համար։

Բայց եթէ բաւարար քանակով կլանուած ֆինինը կը բուժէ ջերմի նորան, ընդհակառակը, ան ամբողջովին չի բուժեր հիւանդը, ինչ որ կը նշանակէ թէ հիւանդը բոլորովին վերծ պիտի չմնայ ջերմէն, և ի հեծուկս կուլ տրուած քինինի նկատելի քանակին, պիտի զարմանայ, նոյնիսկ տարիներու առերեւոյթ առողջութենէ մը յետոյ, ենթարկուելով ջերմի տագնապներու։ Ասկէ զատ, նախկին ջերմախտաւորը որ ինքզինքը բուժուած կը զգայ այն պատճառով որ այլեւ ջերմ չունի, կրնայ ջերմը փոխանցել իր ընտանիքին և իր զրացիներուն, որովհետեւ թէպէտ ֆինինը ջնջած է մակաբոյծներու միծ մասն արիւնին մէջէն, բայց զանոնք բոլորովին բնացնջած չէ։ որոշ թիւ մը այս մակաբոյծներէն, այսինքն ամէնէն տոկունները, զորս կարելի է համարել հիւանդութեան արմատը կամ սաղմը, ողջ մնացած են։ Ահա ասոնք են զորս խայթով մժեղները կը ծծեն մարգուն արիւնին հետ և յետոյ կը ներարկեն ուրիշ մարգոց արիւնին մէջ։ Այս տոկուն մակաբոյծները բնակելով նախկին ջերմախտաւորի արիւնին մէջ, այլեւս ջերմ յառաջ չեն բերեր, այսպէսով

տեւականօրէն կը մնայ կրկնակ վտանգ մը թէ՛ ջերմախտաւորի անձին թէ՛ շրջապատին համար , եթէ վերանկումներու (rechutes) դէմ դարմանումը չշարունակուի :

Այս իրողութիւնները ստուգուած ըլլալով , պէտք էր փնտուել նոր դարմաններ որոնք ֆինինի նման ընդունակ ըլլային ներգործելու . ջերմին դէմ , ինչպէս նաև ընդունակ պաշտպանելու վերանկումներու դէմ , ջնջելով կարճ ժամանակի մը ընթացքին՝ մակաբոյներու գրեթէ ամբողջութիւնը : Պէտք էր նաև գտնել աժան դեղեր որոնք նոյն ատեն տանելի ըլլային մարզկային կազմին , մասնաւորաբար այն պարագային երբ ջերմախտը յառաջ կը բերէ արիւնին անցըը մէզին մէջ . ահա՛ բարգութիւն մը որ , ինչպէս յայտնի է , յաճախ աւելի կը ծանրանայ ֆինինով :

Քիմիակիտութեան նորագոյն դիւտերուն չնորհիւ հնարաւոր եղաւ օգտագործել , ճահճատենդին դէմ , նոր դեղեր որոնք շատ ազդեցիկ գուրս եկան և որոնց ամէնն թանկագիններն են Քինակաթիւնը (Quinacrine) և Փուլմալինը (Prémaline) , պատրաստուած Specia Rhône Poulenç ընկերութեան կողմէ :

Քինաֆոնինը կը ներկայացրուի դեղին տափահատիկներու (comprimés) ձեւին տակ :

Քինաֆոնինը , ըլլալ մ գիւրակուել դեղ մը և ստամոքսին և աղիքներուն համար բոլորովին տանելի , կրնայ հիւանդին տրուիլ՝ ջերմախտի պատճառած բոլոր նոպաներու ժամանակ . կրնայ տրուիլ նաև մանուկաներուն որոնց համար մասնաւորաբար պատրաստուած կան ֆինակինով շոքոլաներ որոնց իւրաքանչիւր պատառիկը կը համապատասխանէ մէկ տափահատիկի :

Քինաֆոնինը դարմանն է նաև ջերմախտի բարդութեանց , այսինքն մաղձային ջերմին (fièvre bilieuse) :

Քինաֆոնինը անով կը տարբերի ֆինինէն որ ո՛չ գլխապայտ կը պատճառէ ո՛չ ականջի բզզիւն . չի բորբոքեր երիկամունքը . ան կրնայ դեղին գունաւորում մը յառաջ բերել մորթին և աչքերուն մէջ , բայց այս գունաւորումը ապացոյց է որ գեղը կը ներգործէ մարմինին բոլոր մասերուն մէջ : Մնաց որ այս գունաւորումը ուեէ անպատճեռութիւն չի ներկայացներ , քանի որ դարմանումի շրջանէն յետոյ ան կ'անհետանայ առանց ուեէ հետք ձգելու :

Ջերմի նոպայի պարագային մէջ , Քինաքոնինը պէտք է առնուի հինգ օր յաջորդաբար , օրական երեք տափահատիկ : Դեղին աղդեցութիւնն ներքեւ , նոպաները երկու կամ երեք օրէն կ'անցնին :

Վերանկումները հազուաղէալ են որովհետեւ քինաքոնինը , վերջին տափահատիկի կլանումէն յետոյ դեռ երկար ժամանակի համար կը պահէ իր աղդեցութիւնը :

Հետագայ տափատակը ցոյց կու տայ կլանելի քինաքոնինի չափը ըստ տարիքի :

Պարակումէ զգուշանալու համար տարբուան մէջ օր մի առ նել	Չերմի նոպան դադրեցնելու համար 5 օր յաջորդաբար
Զափահաներ Մանուկներ	3 տափահատիկ
1-3 տարեկան	1 օօօլայով
3-6 >	1½ տափ. կամ օօօլա ¼
6-9 >	2 տափահատիկ
9-12 >	2½ *

Ուսադրութիւն . — Քինաֆոնինը միշտ առնել ձաշերու պահուն և երեք անգամէն , այսինքն՝ տուաօտ , կէսօր և երեկոյ :

Գարմանումի շրջանին, սնունդը պէտք է բովանու ղակէ շատ ալիւրային տարրեր, բայց քիչ մսեղէն:

* *

Զերմի անհետացումը չի նշանակեր թէ բուժումը ձեռք բերուած է: Լրացուցիչ գարմանում մը անհրաժեշտ է: Այդ ասենն է որ հարկ է, առանց ժամանակ կորսնցնելու դիմել բժիշկի խորհուրդին, որը միակ ձեռնաս անձն է կիրարկելու մասնաւոր գարմանումը վերջնական բուժումի համար: Իսկ վերջնական բուժումը արիւնի քննութենէն յետոյ միայն կրնայ ապահով նկատուիլ:

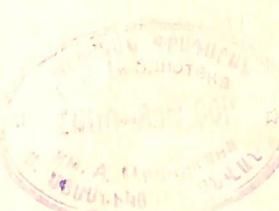
Իսկ այս ձեռք կը բերուի փոհմալինով գարմանումէ վերջ:

Փոէմալինը ամբողջական գեղատուութիւն (medication) մըն է որուն պարունակած քինաքոինը զօրացած է երկու մարմիններով որոնք ընդունակ են փացնելու արիւնին մէջ գտնուած ջերմախտի ամէնէն առկուն մակաբոյծները: Փոէմալինը նոյնպէս այն հզօր զեղն է զոր բժիշկները կ'օգտագործեն պաշտպանելու համար ամբողջ համայնքներ համաձարակներու պարագային: Փոէմալինը առաղջ անձերը զերծ կը պահէ վարակումէ, ինչպէս նաև կ'արգիլէ արդէն ջերմախտաւոր անձերը վարակիչ գտնոն, որովհետեւ ան կը ներդործէ միանգամայն ամէնէն տկար մակաբոյծներու և ամէնէն տուկուներուն դէմ որոնք փոխանցումի դործօններն են:

Շահեկան է ճանչնալ այս նոր արտադրութեան գոյութիւնը, որպէս զի ամէն ջերմախտաւոր կարենայ օգտուիլ անկէ և չբաւականանայ միայն ֆինաքոինի գարմանումով: Պէտք է դիտնալ նաև որ փոհմալինը բժիշկին պատուէրովը միայն կրնայ առնուիլ:

* * *

Այսպէս, քինաքոինի և փոէմալինի չնորհիւ անուղոք պայքար մը կրնայ մղուիլ ընդդէմ այն մակաբոյծին որ յառաջ կը բերէ ճահճատենդը: Քինաքոինը, որ բժիշկի բացակայութեան իսկ կրնայ զործածուիլ ամէն մարդու կողմէ, ստիպողական զեղն է որ թոյլ կու տայ թէ՛ պաշտպանուիլ հիւանդութեան դէմ թէ՛ արածօրէն խեղդել առաջին նոպան: Ազգեցիկ զեղ մըն է, աժան, անվիսս, որ կը կանխարգիլէ հիւանդութեան տիսուր հետեւանքները, պայմանով որ ամբողջական բուժումին համար դիմում կատարուի բժիշկին որը միակ որակեալ անձն է յանձնաբարելու համար փոհմալինը:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0289009

7099

22